

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ σταὺς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωντέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ι ε ε κε ε ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς
 σε ει σα α α α κ ο υ ο υ σο ο ο ν ο υ ει

σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος

σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προσχεςτηφω

νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου

εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει

σα ακου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο

ο ο ο ον σου ε παρσιςτω ω ω ωωνχει ει ρω

ω ωνμου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γοςπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα σεις εν

α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο των οικιαμων

τωλοι κατανοασει με εγω εως αναρρη

θω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραξα φωνη

μου προς Κυριον εδητην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα και

συγνωστας τριβωσμη

Εν οδω τα αυτη η επορευοομην

εκουψαν παγαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια ακαιεπεβλε

πον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη η απεμου και ουκ εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου

Ε Γα κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Π Γα ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ Γα υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε Γα ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε Γα με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δωσ μοι

Ἰστῶμεν στίχους ἢ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε **Χ** Ηα ει σα α κς

σον της φω νη ης μου

Τ Γα ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ
γη η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον
υ μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ω ως μῃ

Πε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου
Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω κται
πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ μνον σοι
καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν

Δο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να
μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι
ι αν α δι αι ρε τον α κτισ τον Θε ο τη τα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ρ ρ σαν εις αι
ω να αι ω νο ος

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^{χ Γα}
η λ π ι σ ε ν η ψ υ χ η

^{Πα}
μου ε πι το ο ν Κυ ρ ι ι ο ν

^{Γα} Τ ο ν σταυ ρ ο ν σου τον τι μι ο ν προσκυ νου μεν Χρι

στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο

ο μεν ^{Γα} τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν ^{Γα}

Καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος προσόμοια γ'εῖς δ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειλήφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Στίχ. ς'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειλήφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὀρμήν, ἤνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείσε πάνσεμνε, ἅς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς

ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν
ὠραιότατον.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοὺς ἐμίσησας, ἔθνῶν καὶ
ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἐνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην
ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς
ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον
τηρήσασα.

Δόξα. Τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος Πά

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} υ περ κο σμι ος της θαν μα στης Α θλη η
η φο ο ο ρ θ μνη η η μη α παν τας ση η
με ε ρο ο ον συ υ υ γκα α λει ει ει ται ευ φραι
ν θ σα τας καρ δι α ας τω ω ων πι ι στων των εν κα
τα νυ υ υ υ ξει ει αυ τη η βο ω ω ω ντων
χαι αι αι ροις η τω νο ο ι προς θε ον εκ δη
μη η η η σα α α α σα και των εν κο σμω παν των
Πα κα τα φρο νη η η σα α α α σα χαι αι ροις

η στε ρως τον Χριστον ο μο λο ο γη η σα α
 σα και των ει δω ω ωλων το σε βας κα α α ταρ γη
 η σα α α α σα χαι αι ροις η ι σχυ ρο τα
 των σδ δ δ πο ο ο νων νε ευ ραι αι αι αις τον αρ
 χη γοντης εκ θρας α πο ο πνι ι ξα α σα
 και στε φθει σα ται αι αις νι ι ι και αις τδ υ περ
 φυ υ υ σιν μα αρ τυ ρι ι ι δ δ δ δ σδ αλλ
 ως εν τω νυμ φω νι ι της τρυ υ φης Ει ρη νη
 με γα α α λω νυ υ με α γα αλ λο με ε ε
 ε νη η πρε σβε ευ ε τω σω Νυμ φι ι ι ι ω
 ω α α α ει υ περ ει ρη νης τδ κο ο σμδ και
 σω τη ρι ασ τω ωντι μω ω ω ντω ω ω ν σε

Θεοτοκίον. Ἦχος γ΄.

Ἦχος Γα ϕ

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 νας τω ναι αι ω ω ω νων α μη ην

Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{υ:q}
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{υ:q} ^{Πα} το ο κον πα
 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} ^{π:q} πει ραν γα αρ α
 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω
 με ε τε κε ες α πα το ο ρα ^{Γα} Υι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι ^{υ:q} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος
^{Πα} γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{π:q}
^{Νη} μη δα μως υ [♀] πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^{υ:q} ^{υ:q} αλλ ε κα τε ρας
^{Γα} ου σι ι ι ι ας ^{υ:q} την ι δι ο τη η τα σω ω ω ^{Πα}
^{Νη} α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α ^{π:q} ^{Νη} δι ο Μητρο
^{Γα} πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η η ναι ^{υ:q} τας ψυ χα ας τωων ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
^{Νη} ντω ων σε ε ε ε ^{Γα} ^{π:q}

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϠ Ϡ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οϊς υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρ̣ Γα φ

Ο Γα Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α
 γι ι α σμαυ τ ς

Ο Γα Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
 ο Ι ορ δα νης ε
 στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω
Ο θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
 τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι
 σω ω
Ο θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι η η η σε ε ε εν
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Πα
ευ τε α πα αν τες πι ι στοι την Α θλη φο ρο
ον Ει ει ρη η νην εν υ μνοις εγ κω μι ω ων τι

μη η η η σω ω ω ω μεν ⁹ ι δε γαρ πα ρε εστιν η
 η μιν ²² εν τη ευ ση μω αυ της πα α νη η γυ υ
 ρει ²² της ει ρη νης τα Α γα θα απου τα νε ευ ς ς
 σα ²² ταις ψυ χαις των ευ σε βα α α στω ως βο
 ω ω ω των ⁹ χαι αι αι αι ροις ⁸ καλ λι παρ θε νε ε
 κο ο ο ο ρη ⁹ η την παρ θε νι αν τω αι μα τι
 ι λαμ που υ υ υ να α α α σα ⁹ χαι ροις ει ρη
 νο νυ με Μα αρ τυς ²² η τω μαρ τυ ρι ω ο φθεισα
 υ υ περ α α α αν θρω ω ω πον ⁹ χαι αι αι αι
 ροι οι οις ²² η εν ου ρα νοις δο ξα α α α ζο με
 ε ε νη ⁹ και θαυ μα τα τοις εν γη ε ε νε ερ
 γς ς σα ²² τη δυ να μει Χρι στς ς ς τς ς Θε ε
 ς ²² και Σω τη ρος τω ων ψυ χω ω ω ων η η η
 η μω ω ω ων ⁹

*

Πληρωθέντων δὲ τῶν ιδιομέλων, αἱ συνήθεις αἰτήσεις καὶ εὐχαί,
 ἔνθα μνημονεύονται καὶ τὰ ὀνόματα ζώντων καὶ τεθνεώτων ὡς
 ἔθος.

Ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς).

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ὁ χορός. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), [τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου] καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς) ταύτης καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῷ ἁγίῳ οἴκῳ τούτῳ εἰπόμεν.

Οἱ χοροί· Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνά ι') καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν (μονήν,) πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ καὶ πάλιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μεγαλοφώνως·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφρασιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ

φιλόανθρωπος.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑποστρέφομεν πάντες εἰς τὸν ναόν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀποθέσας τὴν εἰκόνα εἰς τὸ προσκυνητᾶριον εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϕ

Ο ^{Γα} τω ^{Πα} πα ^{Γα} θει σου Χρι ^{Πα} στε α ^{Γα} μαυ ρω ^{Πα} ω ^{Γα} σας τον η ^{Πα}
λι ^{Γα} ι ^{Πα} ον ^{Γα} και ^{Πα} τω ^{Γα} φω ^{Πα} τι ^{Γα} της ^{Πα} ση ^{Γα} ης ^{Πα} α ^{Γα} να ^{Πα} στα ^{Γα} σε ^{Πα} ως ^{Γα}
φαι ^{Πα} δρυνας ^{Γα} τα ^{Πα} συμ ^{Γα} παν ^{Πα} τα ^{Γα} προσ ^{Πα} δε ^{Γα} ξαι ^{Πα} η ^{Γα} μων ^{Πα} τον ^{Γα} ε ^{Πα} σπε ^{Γα}
ρι ^{Πα} νον ^{Γα} υ ^{Πα} μνον ^{Γα} φι ^{Πα} λα ^{Γα} αν ^{Πα} θρω ^{Γα} ω ^{Πα} πε ^{Γα}

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ϕ

^Χ Α ^{Πα} να ^{Γα} στη ^{Πα} τω ^{Γα} ο ^{Πα} θε ^{Γα} ος ^{Πα} και ^{Γα} δι ^{Πα} α ^{Γα} σκο ^{Πα} ρ ^{Γα} πι ^{Πα} σθη ^{Γα}
τω ^{Πα} σαν ^{Γα} οι ^{Πα} εχ ^{Γα} θροι ^{Πα} αυ ^{Γα} του ^{Πα} και ^{Γα} φυ ^{Πα} γε ^{Γα} τω ^{Πα} σαν ^{Γα} α ^{Πα}
πο ^{Πα} προ ^{Γα} σω ^{Πα} που ^{Γα} αυ ^{Πα} του ^{Γα} οι ^{Πα} μι ^{Γα} σου ^{Πα} ντες ^{Γα} αυ ^{Πα} τον ^{Γα}

Π ^{Κε} α ^{Κε} σχα ^{Κε} ι ^{Κε} ε ^{Κε} ρον ^{Κε} η ^{Κε} μιν ^{Κε} ση ^{Κε} η ^{Κε} με ^{Κε} ρον ^{Κε} α ^{Κε} να ^{Κε}
δε ^{Κε} δει ^{Κε} κται ^{Κε} Πα ^{Κε} σχα ^{Κε} και ^{Κε} νον ^{Κε} Α ^{Κε} γι ^{Κε} ον ^{Κε} Πα ^{Κε} α ^{Κε} σχα ^{Κε}
μυ ^{Κε} στι ^{Κε} κον ^{Κε} Πα ^{Κε} σχα ^{Κε} παν ^{Κε} σε ^{Κε} βα ^{Κε} σμι ^{Κε} ον ^{Κε} Πα ^{Κε} α ^{Κε} σχα ^{Κε} Χρι ^{Κε}

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ^{ν'} ²² ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν'} ²² ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^υ ⁹ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^υ ⁹ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Β8} ^υ ⁹ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} ^{Ζ'} ⁷ τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Β8} ^υ ⁹ τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} ^{Ζ'} ⁷ τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^υ ⁹ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ ²² τοις αυ
του ου Μαθηταις ^υ ⁹

^Χ ⁷ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ ⁹ α γαλ λι α ^Χ ⁷ σω με θα ^υ ⁹ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^υ ⁹

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ ⁹ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ ⁹
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ ⁹ Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'} ²² ω

 ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

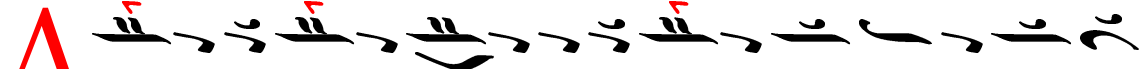
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρου υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος πλ. Νη ς

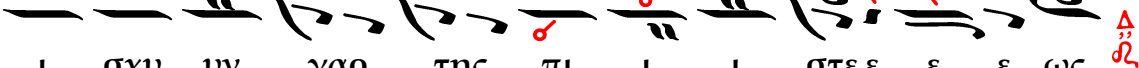

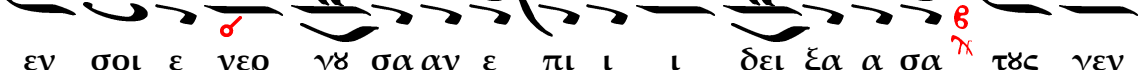
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Μ αρ τυ ρι κως αν δρα γα α α θη σα α σα

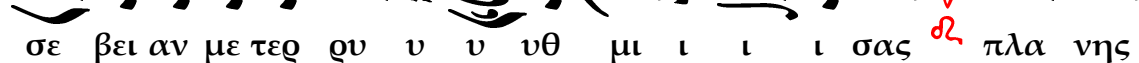
 πο στο λι καις δω ρε ες κα τε κο ο σμη η θης

 Ει ρη η νη καλλι πα α α αρ θε ε ε ε νε την

 ι σχυ υν γαρ της πι ι ι στεε ε ε ως

 εν σοι ε νερ γσ σα αν ε πι ι ι δει ξα α σα τς γεν

 νη το ο ρας τω Κυ ρι ω προ ση η η η γα α α α

 γες και πλη η θος με ε γι στον λα α ου προς ευ

 σε βει αν με τερ ρου υ υ υ θ μι ι ι ι σας πλα νης

δε ε ει ει δω ω ωλων τη ην συν τρι ι βην εν
 ση μει ει ει οισ ερ γα σα με ε νη και αι τε ε
 ε ρα α α α σι τϛ Σταυ ρϛ ϛ το τρο παι αι ον ε ε
 εν ι δρου υ σας εν καρ δι αις α ανθρω ω πων α
 οι οι οι οι δι ι ι ι με ο ο θεν ο Κυ ρι
 ος ε ευ ρω ων σε εν πα σιν αν δρει α και αι παγκα
 α λον ως α μω μη το ον νυ υμ φηην ε α αυ τω
 μυ στι κω ως σε η γα α α α γε ε ε ε το
 ω και αι νυ υν προ σβε ευ ε Ε κτε ε νως υ περ ει
 ρη η η η νη ης τϛ κο ο ο ο σμ και σω τη
 ρι ι ασ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τϛς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει ^{Πα} και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^{Δι} ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} και
 τοις μι ^Μ συ ρ ρ σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ χω ρη
 σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^{Δι} θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Ϟ

Ει ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τς σα σε μνη
 ει ρη νης ε πω νυ μοσ δι ε πι πνοι ας Θε ου
 ε δειχ θης πα νευ φη με ^Ϟ συ γαρ τς πο λε μι ου τας ε
 νε δρας φυ γου σα ^{Δι} η θλη σας υ περ φυ σιν ως παρ
 θε νος φρο νι μη ^Ϟ δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη

ει ρη νην η μιν αι τησαι ^β

και παλιν το Χριστος ανεστη

Σημειώσεις. Είς την εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ την Διακαι-
νήσιμον εβδομάδα τό, Χριστός ανέστη.

Ἦχος Πα φ

X ^{Πα} ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε στη η
ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε κρω
ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα α α να
α α α α τω ω θα α α α α να α α α
θα α να α το ον πα α α α τη η ηη η
η η σα α α ασ και αι τοι οι οι οισ ε ε εν τοις
μνη η η η η η μα α α α α σι ι
ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι ι σα α χα
ρι σα με ε νο ο ο ο ο ο ος

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτός εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγία Ἐκκλησία, τῇ πόλει (Μονῆ, Κώμη) ταύτῃ, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἑορταζόντων

καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπατα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν. Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος ρϛ' Ζω

Π λθ σι ι ι οι οι ε πτω ω χε ευ σαν και
ε πει ει ει ει να α ε πει ει να α σα αν οι

